

ganffe tydelig. Jeg troer, at Finantsloven maa betragtes som en Lov, og Love skulle efter Grundloven bekendtgjøres, hvortil blandt andet hører Trykningen. Jeg troer altsaa ikke, at man paa en saa ubestemt Maade kan overlade til Regeringen at bestemme, hvad der skal trykkes eller ikke; men jeg troer at dette inden Lovens Vedtagelse maa være bragt paa det Reue, saaledes at der ikke er nogen ubestemt Bemyndigelse for Regeringen til at omforme de Poster, som her ere vedtagne, men at det maa ligge klart, hvad det er, der skal optages i Loven. Det er umiskjendeligt, at Forslaget i § 30 væsentligt er fremkaldt ved oekonomiske Hensyn; thi det afviger netop fra den sædvanlige Fremgangsmaade, som vilde være den, at et formeligt Finantslovsforslag blev affattet i Overeensstemmelse med de her vedtagne Beslutninger og derpaa sendt til Landstinget. Jeg kan godt forstaae, at dermed vil være forbundet adskillige Besværligheder, isærdeleshed som det nu engang er bleven os meddeelt, idet jeg ikke troer, at det længer staaer i Pressen; thi i saa Fald vilde Banfælighederne ikke være saa store; men da det ikke er Tilfældet, vil det vistnok være nødvendigt at tye til den Udvei, som er antydet i § 30. Da denne imidlertid er aldeles klar og utvetydig, saa kan der efter min Mening ikke være givet Regeringen nogen fuldstændig Bemyndigelse til at omforme Budgettet ved en Sammendragning, og endnu mindre, dersom en saadan Sammendragning skulde betinge en anden Form for Budgettets fremtidige Forelæggelse. Det er ganffe vist, at der kan være forskjellige Meninger om den Detail, hvori Budgettet bør stilles frem til Votering; men jeg troer, at der bør finde en foreløbig Afgjørelse Sted ad denne Wei.

Ordføreren: Hvad det sidste Punkt angaaer, som den ærede sidste Taler har berørt, kan jeg ikke nægte, at jeg for min Part ikke vilde ansee det for særdeles heldigt, om Budgettet i Fremtiden blev forelagt i en saameget affortet Form, som til Ex. de Budgetter have været, som ere blevene publicerede for de to sidste Aar, men paa den anden Side kan jeg heller ikke nægte, at jeg vil ansee det for at være rigtigst, at det fremlægges i noget mindre Detail, end det er skeet iaar, naagtet jeg for-

øvrigt anerkjender det særdeles Oplysende og Forklarende dert for denne første Gang; men jeg antager, at det i Fremtiden vil være mindre nødvendigt. Imidlertid kan jeg herom kun udtale min individuelle Overbevisning, og det er ikke let muligt at komme til nogen Afstale eller bestemt Norm i saa Henseende. Jeg vil ogsaa troe, at mange af de Oplysninger, som ere meddeelte her i selve Lovtexten, i Fremtiden kunde komme ind under de oplysende Anmærkninger, og derved ligeledes en Deel Bryderier i saa Henseende kunne blive sparede. Hvad dernæst selve Loven angaaer, er det jo ganffe vist, at der staaer i Grundloven, at enhver Lov skal offentliggøres, men jeg kan dog ikke nægte, at jeg maa ansee det for at være temmeligt tvivlsomt, hvad der maa siges at være en Finantslov. Thinget vil være blevet opmærksom paa, at det Udkast, som er blevet os forelagt, egentlig slet ikke er forelagt i hvad man kalder Lovsform. Der er ikke meddeelt os Andet end hvad der staaer paa den første Side i Loven, og der staaer Indtægtsiden og Udgiftsiden og derefter følge Bilagene. Det er dette, Udvalget har søgt at afhjælpe derved, at det har affattet en Lov, som bestaaer af 2 Capitler og forskjellige Paragrapher, hvori der virkelig er udtalt med Ord, som det pleier at see i en Lov, hvilke Summer der bevilges til Indtægt og Udgift. Disse Paragrapher referere sig til de vedlagte Bilag. Men nu opstaaer dette Spørgsmaal, hvorvidt ere nu disse Bilag saaledes en uadskillig Deel af selve Loven, eller hvorvidt kan man tillade, at der foretages nogen Forkortelse, hvorved der i Publikationen henvises til et Document, som maa antages at være tilstede i en stor Mængde Aftryk, og om hvis Bestaafenhed der paa ingen Maade kan være nogen Tvivl. Jeg maa tilstaae, at for min Anskuelse stiller det sig saaledes, som om der ikke var nogensomhelst Fare forbunden dermed. Jeg maa imidlertid erkjende, at det er en Ting, som fortjener nærmere Overveielse, og hvorom jeg venter, at de Herrer retsmyndige Medlemmer i Salen og Udvalget ville udtale sig.

Oppermann: Ordene i § 30 synes mig at indeholde den Mening, at Regeringen bemyndiges til i de os forelagte Indtægts- og